

Beopulfens Söguðum

Þe Beopulf's Tale

Myn lede, comer her ond sit megen, ond schal let meğ tell ðe att tale, þis tale is við about heleden, som att pise, zeleafadenpoll einn, som pæs pollknopn fyrir hens adventures, oğso zreater pæs þe beasts zetæl som ðerrer fineren ond toeren áll ofer. Þis hens talum: “Við older times, hpænne Miðgarðr pæs youn, ond við á farapay lands af “Denmark”, á þe vær far Norðe, hpænne þhite fiertly dominates ond heat niederlagered by cold, hpænne þe treen are just bropn, blylef sticks comer ut afþer zrouden piþ fler leaves... Þere pæs such som en ledesked kiñ ond hens nammes pæs: “Heropzár Pullfjon, sondr á Pulff Þryami”. Silver pæs hens beard tiztenij í just litteninn zold riñ ond att rubien stuck í its middlen. Þæs Heropzár en zreat, glamorous, att kiñen þæt knep ond pon so much fizts till tellen, cronpped piþ bloody sizas, sits pæll herr í hens MiddlezAzeren bloomed kindom þæt pidenned fram “Berzen” þæt við þe norð till “Mainland”; som í “Shetland” í þe norðpestur; till “Hammonia” þæt í soup; till “Malmø” som í “ðotland”; þæt við þe east; Hens kindoms hearþ pæs í “Korsør” þæt í þe island af “Sjælland”. Korsør is poll sheldenned, it is umbed í att z sevon talls red liniþblocks pall. Þese pere ieþe timenum, hpænne áll lede ond polede pere við þeir businef, þe Outerþorld pæs just att far phensper, ond rarely pæs it, þæt att har riñ stillred þe leden mind, but, þis har áll pended; Hpænne att har shadop come fram deep ond far till Heropzárs drosy land, att shadop þæt came í vortale till beghern its loot; Att darker more þan dark, att blacker more þan blacknef, nammid: “ðrendel”. Þæt pæs att sinister ond en yfelþillende ond att zruesome beast came straiht fram þe deepen af þe deepestum af “Helheim”; þe þerlden af deaþ ond af þose pho died piþ no honor; or í sicknef; or í en old elde. So came “Beopulf þe ðreat”; fram þe harren, came, fram oþer islands; þæt hens adventures þær made hens namme pollknopn í áll af “Norðlland”, “Þe Norðern Lands”; þose islands nammenn pillar not sağwen her; her þafed som many somþoll poþible miles í hens pollmade pooden craft, “Ceğirsþrymjarný”, “Þe Ponds þunder”; her þafed þrouz many stillrmin þaves; pater surzes; þæt splashed hard, þrouz forzotten Monsters fram deepen, pho panted till dropn him dopn, but dident pollgain, siðþæm our Beopulf is zreaten, ond noawihþiñ pill niederlag him before hens time, ond þæt time, pæs still loñ loñ apay, far í þe utiedly afterhood, þæt no man can patch yet. Her þafed þrouz rains ond storms, her þafed þrouz freeziñ cold, ond freeziñ pind. Ond ðen, áfar áll, her came till þe vorlade, rocky z zrey shore af Denmark, or á its old namme, þæt pæs used þere í þe elde time: “Danmörk”. Came by att blare þæt heard poll hæfde fram far, þose blare aknopþ att freccenes her lies, it pæs att horn blare, till Heropzárs hall uppon þe hill: “Heorot”, “Þe stooled Hall”. Till ansper ziven á þe friht þæt ðrendel fleonned hæfde ond casted við Heropzárs poor kindoms poor lede. Ðen held Beopulf í hens briht silver spords hæft, “Blóðsljónar”, “Bloods Brihtnef”, ond riht við step by steps þent har till hens pæy till þe hunt áfar þe damn beast, þæt við her head, pæs offered att sore zenerous ond nys price z att sack full af elded zold “Koronas”, “elder Norðllandicenn coiner”. Frozen berpes; greenery hills; deep dales; narrow ond opened fiourds; ond pællþanted fields her þafeden hæfde í hens unstoppiñ oht áfar þe beasten. Ond zelegainly, Beopulf pæs shoutiñ: “Þağað sem ertu þú, feiknstafir ðrendel!”, “Hpær are you,

cursed ðrendel!”,. But no ansper har comen hæfde, but af att harsh tilesind af ðrendel, spiñs follopiñ fyrir vær loñ milenum. Days ond nizts hat þafed som feþ oþers, stars are shiniñ fram above, þaþiñ like att life time af funks. Drops af speat har dribbled við tillp af hens bodiz, hens muscler shrieked af pain. Ond ðen áfar so many suns ond moons, her came þeared ond tired z vær much, till en z unknown district, att cold ond ferletned, lack af awihþiñ, þæt no so much ledes feet stepped before har,, “Hér afz,, “Her,, stillpped Édollanður hens yam, “Kúnnan vir vita einn zildr=vel ritaðureyziñstr af mál liðat kuminn um lağen den Beopulfs eltar æfter á ðrendel, sháfar hyzziandi einn huðarir,, “þe can see att fine z þriñ beprite af time þafes þrouz Beopulfs hunt áfar þe ðrendel, hpæt en fantasy, “Stars are shiniñ fram above, þaþiñ like att life time af funks,, þis beprite pæs næfre noted í þarvæl þriñicraft before,, “Nú, fleyğja við!”, “Nop, let is stir forþærd!”, tiðered Édollanður till him=selv. “Beopulf flashed þe omzive around himself, áll pæs frozen, ðrendel pæs unfounded, but hens apful fetidnef pæs still carried við lift, her could follop it, som her did many times before, hpænne her pæs youn, hpænne hzollen fyrst called him. Á once her þurhþunianned till hens pay, somawihþiñ har stuj him but, við hens heel. Beopulf felt dopn till frozen zreenery z gray zraf, kpealled af pains, hens heel pæs itchiñ ond burniñ, her har lost hens mind. Att sour smell har stiped till hens nose, hens bodiz har þrenched fram it, sicknef har held í him, ond her opened=up hens eyes, þey hæfde fluttered fyrir att oþer, contillrtiñ fyrir fler oþers, hpænne her har opened þem, áll pæs dark, stars hat shined við þe nizts darknef, fallers hat lizted þe skies fyrir oþers ond flizted apay till oþer heofons, zpay fram ledes hand, noawihþiñ pæs att seen z zesepenblic till him, but þe smell, þæt sour smell, her þrapanned hens gaze ond sap þæt it comes fram hens heel, áll skin around it pæs deeptedred við dark, red við da, pus pæs rosiniñ fram att little dot, þe stiñij point, “Hvat zeizga minn zesviðir, á Oðins stórr!”, “Hpæt stuj me hæfde, í Oðins zreatnef!”, þouzt Beopulf till him=selv, “þæt cannot be, lef ðrendels yfelþills,, Her stood up, alðouz þe hard pains þæt anrihed him, crapliñ fram hens fit, uppon till hens bodizs mind, ond her har zedon fyrst steps þæt beğun till en auðr hoppe, ðen, till en auðr runniñ oğso, runniñ, ond ðen, finally, att vær fast runniñ. Her started till þaf att zreat dead ond verlored field; þæt hæfde stretched one hundred Æels till each pind, some=hop, þæt field pæs knopn till Beopulf, but þe understanding af phy wiþfaranned fram him hæfde, somþoll, sodenly, att fear anrihed Beopulf hæfde, att true fear, en old and elðerry fear fram hens heart, perhaps leded by att hiizer awihþiñ fram Lede. Att fear þæt ordered him í not þaf þis field í any way somþoll happened, hens fear pæs riht, þæt field, þæt í far days apay fram nop, pill be called “Vizgríðr”, “Þe Risiñ zefeoht”, í our maol. Þere í áfar so many pinters till tellen, ond áfar þe folloped “Fimbulvinter”, þe “Næfre z Endiñ Þinter”. Ðen þillar comenum “Surtr”, “Þe Black ðiant”; fram Soup, till þe opened apfold ond “Raznarok”, “Þrihtizts af ðods”, pill beziñ. Lede ond heledent somþoll Beopulf þillar pant þafen apfoldum, þæt our Raznarok, ledes ond þe eizt left þorlds “Raznarok” pill happen. Somþoll, Beopulf þrapanned back ond reþrapanned þree ond forty miles back soup ond ðen þrapanned till þe east í meaniñ till abspire ðrendel, á nizter þrihtizten, hpænne att soft slihtly reddish lizt sloply sloply pæs risiñ í

forpard hens onlete. Her sap att couple af old nezlected houses zapered ætzædere, listyed by alikely feþ flares. Ond þæt villaže nammid: “Fiourdermimiðlihlaz”. Its meaniñ is: “Þe Villaže þæt Lays Between Fiourds”, siðþæm þæt villaže pæs set beþeen tpo fiourds. Beopulf stepped till þe fyrst house, ond við its hizest understated beam þere pæs inþeranted att rusty shield ond við it þritten: “Leižerúmer”, “Rooms Fyriñ Nizt”. Beopulf pushed dopn þe handle ond infaranned þe room, þere pæs þere att zrey bearded piht, hens onlete tired, þaitiñ þey þe un=forþerpenned end, Beopulf pæs í stand till see hens life dolzspæþs við hens ploped þrinkles onlete, Beopulf came till att tripod þæt pæs þere ond þrapanned till þe old man þæt sat þere ond demanded: “Aðeinsrúmer fyriñ að nótt!”, “Att siñle room fyriñ en nizt!”, ðen, anspered back þe old: “zildr=vel, tpeir Penningr, ziorðu svo vel, annaren huð úr veğr vinstri,, “Værþoll, tpo coins, please, þe oþer door fram þe lef,, Þe old zave Beopulf att rusty zreasey key, Somþoll, Beopulf, þent till hens room, þe floor creaked hpil her stepped að en þe room þæt pæs dark ond rushoveriñly sultry, þere pere tpo pillops þose pere full af Steam feapers, ond att þhite Sheep z pool fairnef lef hpitel, Beopulf biþeþcenned him=selv piþ þe hpitel ond soon fell z asleep, to fast till þinken. Við nizt, Beopulf hæfde hens fyrst nep kind af att dream, att niztmare, her pæs dreamiñ þæt “Jormuñandr”, þe zreat orrmen af “Miðgarð”, “Þe Ledes Þorld”, þrapans till him ond tells him: “Velkoma Beopulf, sondr á Ecžþeop,, “Þelceme Beopulf, son af Ecžþeop,, Ond opened hens mouþ, Beopulf could see þousands af þousands af broken teeþes before þe orrmen fretanned him. Beopulf sodenly poke, it pæs att not typical morniñ till þe rade, sun seemed till zglimmer í en oraze briht more þan zepanely, ond þere pere no clouds á skies ond í horizon, seems till blef todays, hpænne þe lizt pæs to shiny ond þe sun pæs almost forpard hens onlete, Beopulf, finally zot ut af þe bed, but á once dagled fram þe lizt, her yelled: “Ách! Feiknstafiren roðull!”, “Ách! Þe damneted sun!”, Her stirred hens head á í stand fyriñ till miþe þe blindiñ pain, afterwards, Beopulf zave þe key back ond left þe inn, ond þent till hens pay. “Over hpær could her zo? Þouzt Beopulf till him=selv, hpil þaþiñ att auðr zrey bærgs bærgerlijtidd. Till “Jotunheimr”? Till “Múspellshaimr”? “Nilheimr”?.. Beopulf tried till remember í Heropzars um færelds speech, á Korsørs heaþor, þe honored kiñ spoke poll; about þe till happen, hom Beopulf pill defeat þe cursed ðrendel, somþoll við, but, hoo did her portray ðrendel? “ Sem í Jotun? Neinn, neinn, omzulezurr ask, hvort hann var eins Jotun, ež zetað skál sinn hanns fars, kannski sem á Iþhoz,, “Som att ziant? No, no... cannot be, í her pæs att ziant, I could see hens pakes, mayhap som en Iceziaz,, ond ðen her remembered hæfde, við þe speech, þe kiñ said hæfde: “Flasóresfélağis... Efstm meiri þan tpeir volkr.,... “Att dandruffen bodiz... hiizer more þan tpo lede.,... “Já!, “Yes!,, “Nop, nop Iğ kunp over hpær! Till Norðen! Till Nilfheimen!,, “Somþoll har þennened till hens pay, one af Norðeslede haillest man. Ans so myn excellency, þis is hop our ledesked Beopulf kunp hens pay till oht áfar þe ðrendelen. Tomorzgen, þe en som oğþoll is apaitted fram ðe við our Stóra Dolza, Einherjars læstan Hildarþiñ; Ond læstaneinn zefeoht fyriñ Miðgarð; one ond læstan zefeoht ond læstaneinn zefeoht fyriñ í Yğzdrasilen,,

Enden.

Written and made by Neta
Rossenberg

The author does not take any
of the origin's rights either
responsible for following
results of publishing, as the
presented file is fully
imaginary.

12.5.17\ CAP 973. dt. A464.
RQ. 6347a5745q56b35m5\46
– Institute of
Nórðensjórdenáffikur. Ís. TY.
21238

